

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 26. februarja 2014*

„Znamka Skupnosti — Prijava znamke Skupnosti — Znak, ki obsega rumen lok na spodnjem robu zaslona — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009“

V zadevi T-331/12,

Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG, s sedežem v Göttingenu (Nemčija), ki jo zastopa K. Welkerling, odvetnik, ki ji je bilo dovoljeno, da v postopek vstopi namesto Sartorius Weighing Technology GmbH,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa G. Schneider, zastopnik,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo prvega odbora UUNT za pritožbe z dne 3. maja 2012 (zadeva R 1783/2011-1), ki se nanaša na zahtevo za registracijo znaka, ki obsega rumen lok na spodnjem robu zaslona, kot znamke Skupnosti,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi S. Frimodt Nielsen, predsednik, F. Dehousse in A. Collins (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 27. julija 2012,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 24. oktobra 2012,

na podlagi sklepa z dne 6. januarja 2014, s katerim je bila dovoljena substitucija stranke,

na podlagi tega, da stranki v enem mesecu po obvestilu o koncu pisnega postopka nista vložili predloga za razpis obravnave, je Splošno sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in člena 135a Poslovnika Splošnega sodišča odločilo, da ne bo opravilo ustnega postopka,

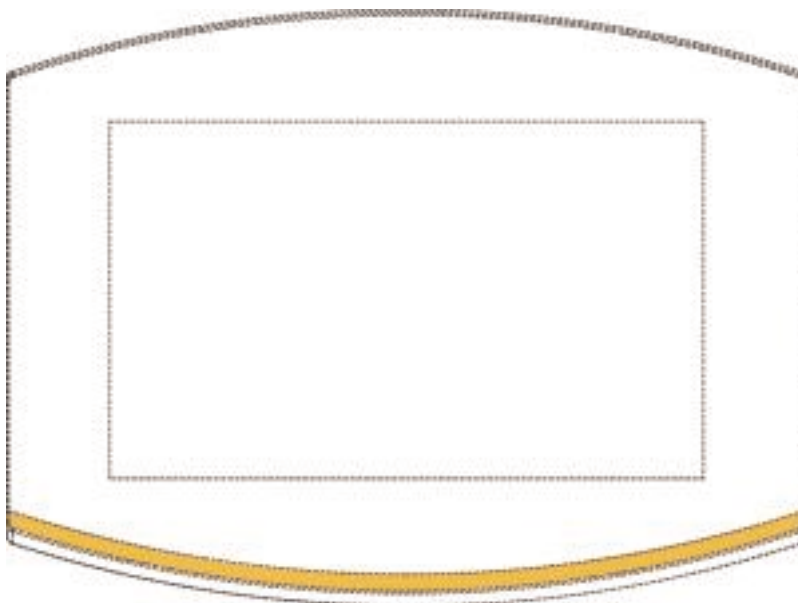
izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Družba Sartorius Weighing Technology GmbH, namesto katere je bilo v postopek dovoljeno vstopiti družbi Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: tožeča stranka) je 7. februarja 2011 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.
- 2 Znamka, katere registracija je bila zahtevana in ki jo je družba Sartorius Weighing Technology GmbH opredelila kot „druga znamka“ ter zajema upodobitev rumenega loka na spodnjem robu zaslona, je videti tako:

- 3 V zahtevi za registracijo je bil zadevni prijavljeni znak opisan tako:
„Pozicijska znamka obsega rumen lok, obrnjen navzgor, ki se nahaja na spodnjem robu elektronskega zaslona in ki se razteza po vsej njegovi dolžini. Pikčaste konture služijo zgolj temu, da se vidi, da je lok na elektronskem zaslonu, in niso predmet znamke.“
- 4 Proizvodi, za katere se je zahtevala registracija, spadajo v razrede 7 in od 9 do 11 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in glede vsakega od teh razredov ustrezajo temu opisu:
  - razred 7: „Stroji za kemično industrijo, stroji za živilsko industrijo in industrijo pijač; mešalniki; mikserji; vibratorji za industrijo; električne naprave za varjenje; centrifuge; centrifugirne komore; vsi prej navedeni proizvodi z elektronskim zaslonom“;
  - razred 9: „Znanstveni instrumenti in aparati, vključno z laboratorijskimi aparati; aparati in instrumenti za tehtanje in njihovi deli; elektronske preizkuševalne naprave za zračne in tekočinske filtre; merilni in kontrolni aparati kot tudi njihovi deli, optični merilni, signalizacijski in kontrolni (nadzorni) aparati in instrumenti zlasti mikroskopi, naprave za analizo plinov, spektrometri, med njimi za fluorescentne spektre in naprave za merjenje motnosti; sonde za znanstvene namene, zlasti senzorji, zbiralne in filtrirne naprave za klice v zraku, kot tudi njihovi deli; naprave, kombinacije

naprav in njihovi deli za fizikalno ali kemično analizo; termostati; naprave za obdelovanje podatkov, zlasti naprave za zajemanje, shranjevanje, reproduciranje in/ali krmiljenje podatkov, med drugim tudi za procese za spreminjanje blaga; kvasila in bioreaktorji; naprave za nadzor temperature za nizko temperiranje biofarmaceutskih materialov v posodah za enkratno uporabo; naprave za varjenje in ločevanje umetnih snovi, naprave za sterilno spajanje posod iz umetnih snovi, kot so gibke cevi, cevi, vreče in kontejnerji iz umetnih snovi, električne varilne naprave, zlasti za gibke cevi iz umetnih snovi; aparati za vzgojo celičnih kultur (ne za medicinske namene); laboratorijske naprave za kultiviranje, inkubiranje, obarvanje in analizo bioloških materialov, kot npr. mikroorganizmov, celic in tkiv; laboratorijski tresalniki; platforme za laboratorijske tresalnike, zlasti merilni prostori za zajem fizikalnih podatkov in/ali z podatkovnimi vmesniki za izmenjavo podatkov z eksternimi napravami; laboratorijske centrifuge; laboratorijske centrifugirne komore; naprave za mešanje biofarmaceutskih medijev, zlasti z vibriranjem, rotacijo in valovanjem; elektronski detektorji kovin; vsi prej navedeni proizvodi z elektronskim zaslonom“;

— razred 10: „Medicinski instrumenti in aparati; vsi prej navedeni proizvodi z elektronskim zaslonom“;

— razred 11: „Aparati in naprave za pripravo vode in pripravo raztopin na farmacevtskem, medicinskem in laboratorijskem področju, naprave za deionizacijo vode in pridobivanje čiste vode, kot tudi deli teh naprav; naprave za depirogeniziranje raztopin in za izločevanje škodljivih snovi iz tekočin; naprave za filtriranje za okoljsko tehniko in za industrijo prehrabnih izdelkov in pijač; vsi prej navedeni proizvodi z elektronskim zaslonom“.

- 5 Z odločbo z dne 28. julija 2011 je preizkuševalc zavrnil zahtevo za vse proizvode iz točke 4 zgoraj na podlagi člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 z obrazložitvijo, da je bila znamka glede teh proizvodov brez razlikovalnega učinka.
- 6 Sartorius Weighing Technology GmbH je 26. avgusta 2011 vložila pritožbo zoper odločbo preizkuševalca na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009.
- 7 Prvi odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 3. maja 2012 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) zavrnil pritožbo z obrazložitvijo, da prijavljena znamka nima razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009. V bistvu je menil, da je bil predmet zahteve za registracijo navzgor obrnjen rumen lok na spodnjem robu elektronskega zaslona. Poudaril je, da so imeli vsi proizvodi, na katere se je nanašala prijava znamke, elektronski zaslon in da bi upoštevna javnost, in sicer profesionalci na posebnih industrijskih in tehničnih področjih, znak zaznala zgolj kot okras zaslona. Odbor za pritožbe je ocenil, da upodobljena oblika ne podaja nobene informacije o proizvajalcu proizvoda. Zato je menil, da ta znak nima minimalnega razlikovalnega učinka, ki se zahteva, da bi lahko bil znamka Skupnosti.

Predlogi strank

- 8 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - izpodbijano odločbo razveljavi;
  - UUNT naloži plačilo stroškov, priglašanih v tem postopku in v postopku s pritožbo pred tem organom.
- 9 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - tožbo zavrne;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 10 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja samo en tožbeni razlog, in sicer kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009.
- 11 Tožeča stranka v nasprotju z odborom za pritožbe meni, da zadevnega znaka upoštevna javnost ne bo zaznala kot zgolj okrasen element, temveč kot originalen znak, ki ima minimalni razlikovalni učinek, ki zadošča za zagotovitev izpolnjevanja funkcije znamke.
- 12 UUNT trditve tožeče stranke prereka.
- 13 Tožeča stranka prijavljeni znak opredeljuje kot „pozicijsko znamko“. V zvezi s tem je treba navesti, da „pozicijske znamke“ kot posebna kategorija znamk niso omenjene niti v Uredbi št. 207/2009 niti v Uredbi Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 17, zvezek 1, str. 189). Vendar ker člen 4 Uredbe št. 207/2009 ne vsebuje izčrpnega seznama znakov, ki bi lahko bili znamke Skupnosti, ta okoliščina glede možnosti registracije „pozicijskih znamk“ ni upoštevna.
- 14 Poleg tega je videti, da se „pozicijske znamke“ približujejo kategoriji figurativnih in tridimenzionalnih znamk, ker se pri njih uporabljajo figurativni in tridimenzionalni elementi na površini proizvoda. Pa tudi tožeča stranka ne vztraja pri tem, da se omenjeni znak opredeli kot figurativni, tridimenzionalni ali drug znak.
- 15 Vendar opredelitev „pozicijske znamke“ kot figurativne ali tridimenzionalne znamke ali kot posebne kategorije znamk pri presoji njenega razlikovalnega učinka ni upoštevna (sodba Splošnega sodišča z dne 15. junija 2010 v zadevi X Technology Swiss proti UUNT (Nogavica z oranžnim prstnim delom), T-547/08, ZOdl., str. II-2409, točke od 19 do 21).
- 16 V skladu s členom 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 se namreč ne registrirajo znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega učinka.
- 17 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da razlikovalni učinek znamke v smislu tega člena pomeni, da je znamka primerna, da proizvode, za katere je bila zahtevana registracija, označuje za proizvode, ki izvirajo iz nekega podjetja, in jih tako razlikuje od proizvodov drugih podjetij (sodbi Sodišča z dne 29. aprila 2004 v združenih zadevah Procter & Gamble proti UUNT, C-473/01 P in C-474/01 P, Recueil, str. I-5173, točka 32, in z dne 21. oktobra 2004 v zadevi UUNT proti Erpo Möbelwerk, C-64/02 P, ZOdl., str. I-10031, točka 42).
- 18 Ta razlikovalni učinek je treba presojati glede na proizvode ali storitve, za katere se zahteva registracija, in glede na to, kako znamko zaznava upoštevna javnost (v točki 17 zgoraj navedena sodba Procter & Gamble proti UUNT, točka 33, in sodba Sodišča z dne 22. junija 2006 v zadevi Storck proti UUNT, C-25/05 P, ZOdl., str. I-5719, točka 25).
- 19 Že minimalni razlikovalni učinek pa zadostuje, da se ne uporabi absolutni razlog za zavrnitev registracije iz člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 (sodbi Splošnega sodišča z dne 19. septembra 2001 v zadevi Henkel proti UUNT (Okrogla rdeča in bela tableta), T-337/99, Recueil, str. II-2597, točka 44, in z dne 29. septembra 2009 v zadevi The Smiley Company proti UUNT (Upodobitev polovice nasmeha smiley), T-139/08, ZOdl. str. II-3535, točka 16).
- 20 Na zaznavanje upoštevne javnosti lahko vpliva narava znaka, za katerega je bila zahtevana registracija. Ker povprečni potrošniki po navadi ne sklepajo o tržnem izvoru proizvodov iz znakov, ki se zamešajo z videzom teh proizvodov, imajo tako taki znaki razlikovalni učinek v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009 le, če se občutno razlikujejo od standarda ali navad v sektorju (glej, v tem smislu, sodbe Sodišča z dne 7. oktobra 2004 v zadevi Mag Instrument proti UUNT, C-136/02 P, ZOdl., str. I-9165,

točki 30 in 31; z dne 12. januarja 2006 v zadevi Deutsche SiSi Werke proti UUNT, C-173/04 P, ZOdl., str. I-551, točki 28 in 31, in z dne 4. oktobra 2007 v zadevi Henkel proti UUNT, C-144/06 P, ZOdl., str. I-8109, točki 36 in 37).

- 21 Odločilna okoliščina za uporabo sodne prakse, navedene v točki 20 zgoraj, ni to, da se zadevni znak opredeli kot figurativni, tridimenzionalni ali drug znak, ampak to, da se zameša z videzom z njim označenega proizvoda. To merilo je bilo tako uporabljeno za tridimenzionalne znamke (v točki 17 zgoraj navedena sodba Procter & Gamble proti UUNT ter v točki 20 zgoraj navedeni sodbi Mag Instrument proti UUNT in Deutsche SiSi Werke proti UUNT), za figurativne znamke, ki so sestavljene iz dvodimenzionalnega prikaza proizvoda, označenega z znamko (v točki 18 zgoraj navedena sodba Storck proti UUNT in v točki 20 zgoraj navedena sodba Henkel proti UUNT), in tudi za znak, ki ga sestavlja vzorec na površini proizvoda (sklep Sodišča z dne 28. junija 2004 v zadevi Glaverbel proti UUNT, C-445/02 P, ZOdl., str. I-6267). Poleg tega se v sodni praksi šteje, da je mogoče barvam in njihovim abstraktnim kombinacijam priznati lasten razlikovalni učinek le v izjemnih okoliščinah, ker se zamešajo z videzom označenih proizvodov in ker se načeloma ne uporabljajo kot sredstva za identifikacijo tržnega izvora (glej, po analogiji, sodbi Sodišča z dne 6. maja 2003 v zadevi Libertel, C-104/01, Recueil, str. I-3793, točki 65 in 66, in z dne 24. junija 2004 v zadevi Heidelberger Bauchemie, C-49/02, ZOdl., str. I-6129, točka 39).
- 22 V teh okoliščinah je treba preveriti, ali se prijavljena znamka zameša z videzom proizvoda, označenega z znamko, ali pa se, nasprotno, občutno razlikuje od standarda ali navad v sektorju.
- 23 V skladu z navedbami tožeče stranke zlasti v točkah 3.2.1 in 3.2.2 tožbe je namen prijavljene znamke varstvo specifičnega znaka na določenem delu spodnjega roba merilnih instrumentov, označenih z znakom, pod njihovimi elektronskimi zasloni. Tako, čeprav je jasno, da konture zaslona, ki so označene na skici, reproducirani v točki 2 zgoraj, niso del prijavljene znamke, ki jo sestavlja rumen lok, slednjega ni mogoče ločiti od oblike dela proizvodov, na katere se nanaša prijava znamke. Kot upravičeno poudarja UUNT, se rumeni lok, na katerega se nanaša prijava znamke, prilagodi obliki vsakega označenega proizvoda tako, da poudari njegov rob. Zato je treba šteti, da se prijavljena znamka zameša z videzom označenega proizvoda in da se zato uporabi sodna praksa, navedena v točki 20 zgoraj (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 14. septembra 2009 v zadevi Lange Uhren proti UUNT (Geometrična polja na številčnici ročne ure), T-152/07, neobjavljena v ZOdl., točke od 79 do 83). Tožeča stranka torej odboru za pritožbe ne more očitati, da se je v izpodbijani odločbi oprlo na to sodno prakso.
- 24 V tej zadevi tožeča stranka ne izpodbija presoje odbora za pritožbe, da so zadevni proizvodi posebni tehnični proizvodi in da so namenjeni profesionalcem.
- 25 Po drugi strani pa izpodbija presojo odbora za pritožbe, da je ta upoštevna javnost „od povprečno do bolj pozorna“ na proizvode, označene s prijavljeno znamko. V okviru prvega dela tožbenega razloga namreč tožeča stranka navaja, da je stopnja pozornosti upoštevne javnosti zelo visoka. Odboru za pritožbe očita, da ni sledilo tozadevni ugotovitvi preizkuševalca, ki je stranki nista prerekli.
- 26 V zvezi s tem je treba opozoriti, da odbor za pritožbe v skladu s členom 64(1) Uredbe št. 207/2009 po preizkusu utemeljenosti pritožbe odloči o pritožbi in lahko pri tem izvaja pristojnosti organa, ki je sprejel izpodbijano odločbo. Iz te določbe izhaja, da lahko odbor za pritožbe v okviru pritožbe zoper odločbo o zavrnitvi registracije s strani preizkuševalca opravi novo celovito preučitev utemeljenosti zahteve za registracijo tako z vidika prava kot z vidika dejstev, to pomeni, da se v tej zadevi lahko samo izreče o zahtevi za registracijo s tem, da jo zavrne ali razglasi za utemeljeno, s čimer potrdi ali razveljavi odločbo, ki se pred njim izpodbija (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 13. marca 2007 v zadevi UUNT proti Kaul, C-29/05 P, ZOdl., str. I-2213, točki 56 in 57).

- 27 Odbor za pritožbe torej lahko izvaja pristojnosti preizkuševalca in odloči o pritožbi, s tem da odloči, kot je to storil v točkah od 12 do 14 izpodbijane odločbe, glede določitve upoštevnosti javnosti in ravni njene pozornosti v zvezi z zadevnimi proizvodi. Enako velja za njegovo presojo razlikovalnega učinka prijavljene znamke.
- 28 V točki 14 izpodbijane odločbe je odbor za pritožbe štel, da se prijava znamke v bistvu nanaša na stroje za industrijsko aplikacijo iz razreda 7, aparate, zlasti za znanstvene namene, iz razreda 9, medicinske naprave in instrumente iz razreda 10 ter aparate in naprave za pripravo vode in pripravo raztopin na farmacevtskem, medicinskem ter laboratorijskem področju in naprave za filtriranje za okoljsko tehniko ter za industrijo prehrabnih izdelkov in pijač iz razreda 11. Potem je ocenil, da so bili ti proizvodi posebni tehnični proizvodi, namenjeni profesionalcem, ki so nanje od povprečno do bolj pozorni.
- 29 Odbor za pritožbe torej ni storil napake z ugotovitvijo v točki 15 izpodbijane odločbe, da pri znamkah, ki, kot je sporni znak, niso neodvisne od videza proizvodov, ki jih označujejo, zgolj znamka, ki se občutno razlikuje od standarda ali navad v sektorju, ni brez razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009. Zato je odbor za pritožbe uporabil sodno prakso, navedeno v točkah 20 in 21 zgoraj, za potrošnike specifičnega sektorja, na katerega se prijavljena znamka nanaša, in ne, kot zahteva tožeča stranka, za splošnega, povprečnega potrošnika.
- 30 Tožeča stranka poleg tega ne izpodbija presoje odbora za pritožbe iz točke 17 izpodbijane odločbe, da so vsi proizvodi, na katere se nanaša prijava znamke, opremljeni z elektronskim zaslonom. Zato se je odbor za pritožbe v točki 18 izpodbijane odločbe upravičeno oprl na dejstva, ki izhajajo iz „splošnih praktičnih izkušenj z elektronskimi zasloni tehničnih aparatov, ki jih lahko pozna vsaka oseba in ki jih poleg tega zlasti poznajo potrošniki teh proizvodov“. Zato je treba zavrniti trditev tožeče stranke, da odbor za pritožbe ni upošteval „pričakovanj ali predhodnih znanj [...] [ali] navad“ upoštevnosti javnosti.
- 31 V nasprotju s tem, kar navaja tožeča stranka, je odbor za pritožbe tako upravičeno upošteval dejstva, ki jih lahko pozna vsak oziroma jih je mogoče dobiti iz splošno dostopnih virov (sodbi Splošnega sodišča z dne 22. junija 2004 v zadevi Ruiz-Picasso in drugi proti UUNT – DaimlerChrysler (PICARO), T-185/02, ZOdl., str. II-1739, točki 28 in 29, in z dne 13. junija 2012 v zadevi XXXLutz Marken proti UUNT – Meyer Manufacturing (CIRCON), T-542/10, točka 38).
- 32 Tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza, ki bi izpodbil presojo, da so profesionalci, ki predstavljajo upoštevnost javnosti, na zadevne proizvode od povprečno do bolj pozorni. Zadovoljila se je namreč s tem, da se je sklicevala na argumente v svojih vlogah pred organi UUNT in na priloge od A.6 do A.14 k tožbi. Te priloge vsebujejo brošure za proizvode, ki so domnevno primerljivi z zadevnimi proizvodi, vendar pa tožeča stranka ne navede, kako lahko te brošure dokažejo, da „torej upoštevnost javnosti predstavljajo specialisti, ki so zainteresirani in bolj informirani od povprečja in ki bodo opazili najmanjšo posebnost glede videza zadevnih proizvodov“. Zato je treba prvi del edinega tožbenega razloga tožeče stranke zavrniti.
- 33 Dodatno je treba poudariti, da so v teh brošurah, vključno z brošuro tožeče stranke iz priloge A.14, navedene tehnične specifikacije zadevnih proizvodov na splošno v obliki tabele, kar kaže na to, da se potrošniki – ob predpostavki, da je raven njihove pozornosti zelo visoka, kot to trdi tožeča stranka – ob nakupu osredotočijo na tehnične podrobnosti, in ne na videz teh proizvodov.
- 34 V okviru drugega dela tožbenega razloga tožeča stranka izpodbija presojo odbora za pritožbe glede razlikovalnega učinka prijavljene znamke.
- 35 Poudariti je treba, da če se tožeča stranka sklicuje na razlikovalni učinek prijavljene znamke, kljub analizi UUNT, mora sama predložiti konkretne in utemeljene podatke, ki dokazujejo, da ima prijavljena znamka lasten razlikovalni učinek (sodba Sodišča z dne 25. oktobra 2007 v zadevi Develey proti UUNT, C-238/06 P, ZOdl., str. I-9375, točka 50).

- 36 Iz opisa prijavljenega znaka v točki 3 zgoraj je razvidno, da gre za rumen lok, obrnjen navzgor, ki se na elektronskem zaslonu nahaja na določenem mestu. Odbor za pritožbe je torej, ne da bi temu tožeče stranka nasprotovala, upravičeno presodil, da ta znak ni bil neodvisen od videza proizvodov, ki so z njim označeni.
- 37 Odbor za pritožbe je menil, da umestitev loka na zunanji rob okvira elektronskega zaslona z vidika potrošnika spornih proizvodov pomeni zgolj okras zaslona. Potrošnik naj te posebej preproste okrasitve ne bi zaznal kot označbe izvora proizvodov. Odbor za pritožbe je navedel, da kljub temu, da potrošnik običajno ni pozoren oziroma je zgolj manj pozoren na estetski vidik zaslona, nič ne kaže na to, da proizvodi za industrijske namene na splošno nimajo nobenega estetskega elementa.
- 38 Tej analizi odbora za pritožbe je treba pritrlditi. Treba je poudariti, da čeprav je videz aparatov, na katere se nanaša prijava znamke, na splošno asketski, ti niso čisto brez estetskega vidika. Iz prilog od A.6 do A.14 k tožbi je namreč razvidno, da ni neobičajno, da se okoli zaslona teh naprav uporabi barvni element bodisi na gumbih ob strani zaslona bodisi na okviru zaslona v živi barvi. Natančneje, eden od proizvajalcev, katerega brošura je v prilogi A.12, uporabi štiri krivulje v živorumeni barvi, ki prečijo okvir zaslona. V nasprotju s tožečo stranko drugi proizvajalci, katerih brošure so priložene k tožbi, na svojih proizvodih v okviru zaslona navedejo svoje ime. Potrošnik je tako vaje videti barvne motive na napravah, na katere se prijava znamke nanaša. Zaznal jih bo torej kot dekorativni element, in ne kot navedbo tržnega izvora teh proizvodov *a fortiori*, ker, na splošno, proizvajalci, zato da označijo njihov izvor, na njih navedejo svoje ime.
- 39 Pri prijavljenem znaku gre za preprost motiv. Kljub njegovi živi barvi znak nima izstopajočega elementa, ki bi lahko pritegnil pozornost upoštevnne javnosti, tudi če bi bilo treba šteti, da je ta zelo pozorna. Kot je razvidno iz točke 38 zgoraj in v nasprotju s trditvami tožeče stranke, v zadevnem sektorju ni neobičajno, da se taka barvna „vizualna indikacija“ uporabi okoli zaslona naprave. Poleg tega tožeča stranka ne navaja, da bi se prijavljena znamka nanašala na določen odtенок rumene. Zato je treba šteti, da prijavljena znamka ni unikatna, originalna ali neobičajna.
- 40 Neobstoj tehničnega ali funkcionalnega vpliva prostorske umestitve prijavljenega znaka, ki ga izpostavlja tožeča stranka, te presoje ne izpodbije. Za zagotovitev minimalne stopnje razlikovalnega učinka, zahtevane v členu 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009, zadostuje, da se prijavljeni znak vnaprej sam po sebi zdi primeren, da upošteveni javnosti omogoči prepoznati izvor proizvodov ali storitev, navedenih v prijavi znamke Skupnosti, in jih razlikovati, brez možnosti zmede, od tistih, ki so drugega izvora (sodba Splošnega sodišča z dne 13. junija 2007 v zadevi IVG Immobilien proti UUNT (I), T-441/05, ZOdl., str. II-1937, točka 55). V tem primeru ni tako. Prijavljeni znak nima nobenega karakterističnega, markantnega ali izrazitega elementa, ki bi zagotavljal minimalno stopnjo razlikovalnega učinka in potrošniku omogočal, da bi ga zaznal drugače kot običajen okras zaslona proizvodov iz razredov 7 in od 9 do 11.
- 41 Tako zgolj dejstvo, da se je za druge znamke, čeprav so bile tudi te preproste, štelo, da imajo sposobnost indikacije izvora z njimi označenih proizvodov in zato niso brez razlikovalnega učinka, ni odločilno za ugotovitev, ali ima tudi prijavljena znamka minimalni razlikovalni učinek, ki je potreben za to, da se lahko registrira (glej, v tem smislu, v točki 19 zgoraj navedeno sodbo Upodobitev polovice nasmeha smiley, točka 34). Mogoče pa je, da znamka razlikovalni učinek sčasoma pridobi z uporabo, vendar tožeča stranka v tem primeru ne navaja nobene trditve na podlagi člena 7(3) Uredbe št. 207/2009.
- 42 Zato je treba skleniti, da odbor za pritožbe ni storil napake z ugotovitvijo, da bi upoštevena javnost prijavljeno znamko zaznala kot okrasni element, ker se ne razlikuje občutno od standarda ali navad v zadevnem sektorju, in da zato nima razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009. Drugi del tožbenega razloga je torej treba zavrtniti.
- 43 Ker sta bila oba dela tožbenega razloga zavrtnjena, je treba ta razlog in tožbo v celoti zavrtniti.

Stroški

- 44 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogom UUNT naloži plačilo stroškov postopka.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Družbi Sartorius Lab Instruments GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 26. februarja 2014.

Podpisi